

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

17. juni 2016

Indhold

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2016/C 219/01	En anmeldt fusion, der falder uden for fusionsforordningen (Sag M.7538 — Knorr Bremse/Vossloh) ⁽¹⁾	1
2016/C 219/02	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.8047 — Inter IKEA Holding/ Parts of INGKA Holding) ⁽¹⁾	1

III Forberedende retsakter

Den Europæiske Centralbank

2016/C 219/03	Den Europæiske Centralbanks udtalelse af 11. marts 2016 om a) et forslag til en forordning om fælles regler for securitisering og om oprettelse af en europæisk ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og b) et forslag til en forordning om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CON/2016/11)	2
---------------	--	---

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2016/C 219/04	Euroens vekselkurs	10
2016/C 219/05	Kommissionens afgørelse af 16. juni 2016 om ændring af bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino	11
2016/C 219/06	Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter, referencesatser og kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder for de 28 medlemsstater pr. 1. juli 2016 (<i>Offentliggjort i overensstemmelse med artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1)</i>)	27

V Øvrige meddelelser

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2016/C 219/07	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.8079 — RPC Group/British Polythene Industries) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	28
2016/C 219/08	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.7946 — PAI/Nestlé/Froneri) ⁽¹⁾	29

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

En anmeldt fusion, der falder uden for fusionsforordningen

(Sag M.7538 — Knorr Bremse/Vossloh)

(EØS-relevant tekst)

(2016/C 219/01)

Den 21. maj 2015 besluttede Kommissionen, at ovennævnte anmeldte fusion falder uden for Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾, fordi den ikke er en fusion som defineret i forordningens artikel 3. Denne afgørelse er baseret på artikel 6, stk. 1, litra a), i nævnte forordning. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på nederlandsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32015M7538. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion

(Sag M.8047 — Inter IKEA Holding/Parts of INGKA Holding)

(EØS-relevant tekst)

(2016/C 219/02)

Den 13. juni 2016 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32016M8047. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

III

(Forberedende retsakter)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 11. marts 2016

om a) et forslag til en forordning om fælles regler for securitisering og om oprettelse af en europæisk ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og b) et forslag til en forordning om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber

(CON/2016/11)

(2016/C 219/03)

Indledning og retsgrundlag

Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 9. december 2015 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om a) et forslag ⁽¹⁾ til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for securitisering og om oprettelse af en europæisk ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (herefter »forslaget til forordning om securitiseringer«), og b) et forslag ⁽²⁾ til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter »forslaget til forordning om ændring af kapitalkravsforordningen«) (kollektivt herefter »forordningsforslagene«) ⁽³⁾.

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da forordningsforslagene indeholder bestemmelser, der påvirker a) Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB's) grundlæggende opgaver med at formulere og gennemføre Unionens pengepolitik i henhold til traktatens artikel 127, stk. 2, b) ESCB's opgave med at bidrage til den smidige gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet i henhold til traktatens artikel 127, stk. 5, og c) de opgaver, som er blevet overdraget til ECB i henhold til traktatens artikel 127, stk. 6, i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

GENERELLE BEMÆRKNINGER**1. Formålet med forordningsforslagene**

- 1.1 ECB glæder sig over formålet med forordningsforslagene, som er at fremme yderligere integration af EU's finansielle markeder, bidrage til at diversificere finansieringskilderne samt frigøre kapital for at fremme en solid långivning til realøkonomien. Udviklingen af et fælles omfattende regelsæt på tværs af al lovgivning i EU for alle securitiseringer er et betydeligt skridt hen imod lovgivningsmæssig harmonisering og konsistens. ECB støtter også fastsættelsen af kriterier for at indkredse en undergruppe af securitiseringer, der kan klassificeres som simple, transparente og standardiserede securitiseringer (STS-securitiseringer), og glæder sig over forslaget til forordning om ændring af kapitalkravsforordningen, hvori det foreslås at tilpasse kapitalkravene for at sikre en mere risikofølsom behandling af STS-securitiseringer.
- 1.2 ECB mener, at forordningsforslagene rammer den rette balance mellem behovet for at stimulere det europæiske securitiseringsmarked ved at gøre securitiseringsrammen mere attraktiv for såvel udstedere som investorer og behovet for at bevare den lovgivningsmæssige rammes tilsynsmæssige karakter. ECB bemærker, at europæiske

⁽¹⁾ KOM(2015) 472 endelig.

⁽²⁾ KOM(2015) 473 endelig.

⁽³⁾ ECB har vedtaget sin udtalelse på grundlag af forordningsforslagene (som fremsat af Kommissionen), som er sendt i høring, men, hvor det er hensigtsmæssigt, også under hensyn til de forslag til ændringer, som fremgår af Rådets kompromiser, henholdsvis (2015/0226 (COD), 14537/15 om forslaget til forordning om securitiseringer og 2015/0225 (COD), 14536/15 om forslaget til forordning om ændring af kapitalkravsforordningen).

securitiseringer med karakteristika, der i store træk svarer til dem, der gælder for de foreslåede STS-securitiseringer, kun led begrænsede tab under den finansielle krise⁽¹⁾. Det er derfor hensigtsmæssigt at sondre mellem disse og mere komplekse, uigennemsigtige og særligt tilpassede securitiseringer i den lovgivningsmæssige ramme. Efter ECB's opfattelse er forslagene til STS-kriterier generelt passende, og de lavere lovgivningsmæssige kapitalkrav, som de er underlagt, står i et passende forhold til deres tilsvarende lavere risikoprofil. ECB vil ikke desto mindre fremhæve, at dens støtte til den foreslåede kapitalbehandling af STS-securitiseringer forudsætter, at der foreligger robuste STS-kriterier, en passende attesteringsprocedure og et strengt tilsyn. Forordningsforslagene bør efter ECB's opfattelse derfor forbedres og strømlines yderligere, således som det fremgår nedenfor og af det vedlagte tekniske bilag.

2. ECB's rolle i securitiseringsmarkedet — monetære politiske og makroprudentielle hensyn

- 2.1 ECB har en stor interesse i, at det europæiske securitiseringsmarked stimuleres på en holdbar måde. Som en form for aktiv-baseret finansiering, der både kan kanalisere kreditstrømme til realøkonomien og overføre risici, har securitisering en særlig betydning for den pengepolitiske transmissionsmekanisme. Et sundt europæisk securitiseringsmarked vidner om, at kapitalmarkedet i EU fungerer. Navnlig hvor kreditinstitutternes kapacitet til at yde lån til realøkonomien er begrænset, og den økonomiske vækst forbliver afdæmpet, kan securitisering fungere som en frisk kilde til finansiering og frigøre kapital til långivning. Usikkerhed med hensyn til tidsplanen for vedtagelse af forordningsforslagene bør derfor undgås med henblik på at sikre den nødvendige lovgivningsmæssige klarhed og stabilitet for deltagerne på securitiseringsmarkederne samt støtte markedets holdbare vækst.
- 2.2 ECB har opnået betydelige erfaringer inden for området securitisering gennem Eurosystemets pengepolitiske operationer. Dels accepterer den asset-backed securities (ABS), der opfylder belånbarehedskriterierne som sikkerhed ved Eurosystemets likviditetstilførende tilbageførselstransaktioner, dels køber den asset-backed securities som led i Eurosystemets udvidede program til opkøb af aktiver⁽²⁾. Dette danner grundlag for ECB's syn på forordningsforslagene, navnlig med hensyn til gennemsigthed, due diligence, investorernes efterspørgsel og markedets funktion. ECB bemærker dog, at forordningsforslagene er uafhængige af Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse og programmet til opkøb af værdipapirer (ABSPP), da disse er pengepolitiske instrumenter, der er omfattet af Eurosystemets eksklusive kompetence.
- 2.3 Endelig har ECB inden for rammerne af dens pengepolitik og makroprudentielle opgaver også deltaget aktivt i den offentlige debat om lovgivningsmæssige tiltag inden for securitisering, hvorunder den har fremhævet fordelene ved sunde securitiseringsmarkeder⁽³⁾, anbefalet en differentieret kapitalbehandling af securitiseringer og støttet en fælles tilsynsmæssig ramme for STS-securitiseringer⁽⁴⁾. ECB's specifikke henstillinger vedrørende forordningsforslagene, som anført nedenfor og i det vedlagte tekniske bilag, afspejler disse synspunkter.

3. Præcisering af ECB's tilsynsmæssige kompetencer med hensyn til securitisering

- 3.1 På trods af ECB's pengepolitiske aktiviteter på securitiseringsmarkedet skal dens rolle som tilsynsmyndighed inden for rammerne af den nye securitiseringsordning vurderes uafhængigt. Navnlig er det i henhold til traktatens artikel 127, stk. 6, kun tilladt at overdrage opgaver til ECB på politikområder, der vedrører tilsynet med kreditinstitutter. I overensstemmelse hermed overdrages ECB i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013⁽⁵⁾ opgaven at føre tilsyn med, at signifikante kreditinstitutter overholder de relevante EU-retsakter, der pålægger tilsynskrav i forbindelse med securitisering. Artikel 15 i forslaget til forordning om securitiseringer udpeger ECB som den myndighed, der har kompetence til at føre tilsyn med, at de signifikante kreditinstitutter opfylder forpligtelserne med hensyn til due diligence, risikotilbageholdelse, transparens og STS-kriterier. I lyset af ovenstående er ECB bekymret over, at artikel 15 i forslaget til forordning om securitiseringer også overdrager ECB tilsynsopgaver, som ikke i sin kerne er af tilsynsmæssig karakter, men snarere vedrører produktmarkeder eller beskyttelse af investorer.

⁽¹⁾ *The impact of the CRR and CRD IV on bank financing*, Eurosystemets svar på DG FISMA's høringsdokument af 10. december 2015.

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/5 af 19. november 2014 om indførelse af programmet vedrørende køb af værdipapirer af asset-backed typen (ECB/2014/45) (EUT L 1 af 6.1.2015, s. 4). Opkøbene under programmet til opkøb af værdipapirer begyndte i november 2014.

⁽³⁾ *The impaired EU securitisation market: causes, roadblocks and how to deal with them* af 11. april 2014 og *The case for a better functioning securitisation market in the European Union — A Discussion Paper* af 29. maj 2014, ECB og Bank of England.

⁽⁴⁾ Jf. det fælles svar fra Bank of England og Den Europæiske Centralbank på Europa-Kommissionens høringsdokument: »En EU-ramme for en enkel, transparent og standardiseret securitisering« af 27. marts 2015.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

- 3.2 ECB er enig i, at den bør have kompetence til at sikre, at signifikante kreditinstitutter overholder kravene med hensyn til due diligence, herunder at signifikante kreditinstitutter, der handler som investorer i securitiseringer, kontrollerer, at forpligtelserne til risikotilbageholdelse er opfyldt af det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver (artikel 3 i forslaget til forordning om securitiseringer), samt at bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾ (kapitalkravsforordningen (CRR)) om væsentlig risikoovertagelse (SRT) og tildeling af risikovægte til forskellige klasser af securitiseringsprodukter er overholdt, da disse opgaver klart er af tilsynsmæssig karakter. I den henseende er ECB også enig i, at tilsynet med, at kriterierne for kreditgivning er overholdt, som anført i Rådets kompromis⁽²⁾, også falder inden for rammerne af de tilsynsmæssige opgaver, som er overdraget til ECB i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 1024/2013.
- 3.3 På den anden side vedrører artikel 6 til 14 i forslaget til forordning om securitiseringer, som fastsætter STS-kriterierne og omhandler processen med at sikre overholdelse af STS, tilsynet med securitiseringsmarkederne. ECB mener, at denne opgave klart ligger uden for de opgaver, der vedrører tilsyn med kreditinstitutter. ECB glæder sig over ændringerne i henhold til Rådets kompromis⁽³⁾, hvorefter det er tilladt for medlemsstaterne at udpege de kompetente myndigheder, som har ansvar for at føre tilsyn med, at det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller securitiseringsenheden med særligt formål (SSPE) overholder STS-kriterierne, i stedet for at overdrage denne opgave direkte til de kompetente myndigheder, som har ansvar for tilsynet med disse i henhold til den relevante sektorbestemte EU-lovgivning.
- 3.4 Selv om der er argumenter, der taler for at karakterisere disse bestemmelser som tilsynsmæssige, bør en direkte sikring af, at signifikante kreditinstitutter, der handler som det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver, overholder bestemmelserne om risikotilbageholdelse (artikel 4) og kravene om transparens (artikel 5), betragtes som en opgave, der primært vedrører tilsyn med produktmarkederne, da disse bestemmelser har til formål at sikre, at der sker en tilpasning af interesserne mellem det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver og investorerne og gør det muligt for investorerne at forstå, vurdere og sammenligne securitiseringstransaktioner. ECB er derfor også af den opfattelse, at disse opgaver ikke kan overdrages til ECB. ECB bemærker, at Rådets kompromis⁽⁴⁾ også pålægger de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽⁵⁾ opgaven med at sikre, at kreditinstitutter, der handler som det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut, den oprindelige långiver eller SSPE, overholder bestemmelserne om risikotilbageholdelse og kravene om transparens. ECB hilser det velkommen, at Rådets kompromis undlader at henvise direkte til ECB og bemærker, at ECB ikke betragter disse opgaver som overdraget til ECB i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 1024/2013.
- 3.5 Artikel 15 i forslaget til forordning om securitiseringer bør derfor ændres for at sikre, at ECB's kompetencer i henhold til forslaget til forordning om securitiseringer afspejler de opgaver, som er blevet overdraget til denne i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013.

SÆRLIGE BEMÆRKNINGER

DEL I: FORSLAGET TIL FORORDNING OM SECURITISERINGER

4. Bestemmelser, som finder anvendelse på alle securitiseringer

- 4.1 ECB glæder sig over, at forslaget til forordning om securitiseringer konsoliderer og harmoniserer de eksisterende lovkrav i et fælles regelsæt for alle securitiseringer, da dette forenkler den lovgivningsmæssige ramme betydeligt og reducerer uoverensstemmelser og regeloverlappning. I det omfang konsolidering er formålet, bør den imidlertid være altomfattende. I overensstemmelse med Rådets kompromis⁽⁶⁾ henstiller ECB derfor ikke kun, at artikel 8b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009⁽⁷⁾ ophæves, men også at Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/3⁽⁸⁾ ophæves efter udløbet af den overgangsperiode, som er fastsat i artikel 28, stk. 6, i forslaget til forordning om securitiseringer, for at undgå unødigt overlap af de gennemsigtigheds- og oplysningskrav, som er fastsat i artikel 5 i forslaget til forordning om securitiseringer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Artikel 5a i Rådets kompromis (2015/0226 (COD), 14537/15). I de følgende afsnit diskuteres Rådets kompromis kun i tilfælde, hvor det afviger betydeligt fra forordningsforslagene (som fremsat af Kommissionen).

⁽³⁾ Artikel 15 i Rådets kompromis (2015/0226 (COD), 14537/15).

⁽⁴⁾ Ibid.

⁽⁵⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.

⁽⁶⁾ Artikel 25, stk. 5, i Rådets kompromis (2015/0226 (COD), 14537/15).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer, (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/3 af 30. september 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for oplysningskrav vedrørende strukturerede finansielle instrumenter (EUT L 2 af 6.1.2015, s. 57).

- 4.2 ECB støtter også de bestemmelser om gennemsigtighedskrav, som fremgår af forslaget til forordning om securitiseringer. Gennemsigtighedskravene skal dog afbalanceres i forhold til fortroligheden af private og bilaterale transaktioner. Artikel 5 kræver kun, at der afgives oplysninger om data til eksisterende investorer. Prospekter eller tilsvarende udbudsdokumenter, data på lånniveau og anden dokumentation vedrørende securitisering bør ligeledes videregives til potentielle investorer. Sådanne data bør dog kun offentliggøres, såfremt der er tale om offentlige transaktioner og i andre tilfælde kun videregives til de potentielle investorer, over for hvilke en transaktion er blevet markedsført. Samtidig henstiller ECB, at visse securitiseringer undtages fra unødvendige byrdefulde oplysningskrav, såsom koncerninterne transaktioner, og i tilfælde hvor der kun er tale om en enkelt investor ⁽¹⁾.
- 4.3 ECB henstiller også, at der fastsættes et udtrykkeligt krav om data på lånniveau i artikel 5, stk. 1, litra a), herunder for de asset-backed commercial paper programmes (ABCP-programmer), som ikke er fuldt ud støttede, eller hvor de underliggende aktivers løbetid overstiger et år, eventuelt i redigeret form, hvis det er nødvendigt af hensyn til beskyttelsen af fortroligheden for virksomhedskunder til kreditinstitutter, der handler som det organiserende institut ⁽²⁾.

5. Kriterier for STS-securitiseringer

- 5.1 Hvorvidt gennemførelsen af STS-rammen bliver vellykket eller ej vil i betydelig grad afhænge af, i hvilket omfang den bliver anvendt af markedsdeltagerne. Det er derfor vigtigt, at kriterierne for og metoderne til anvendelse heraf ikke er alt for komplekse, bl.a. for at sikre, at investorer ikke hindres i at opfylde deres omfattende forpligtelser med hensyn til due diligence. Opgaven med at sikre og underrette om, hvorvidt STS-kriterierne er opfyldt, påhviler parterne i securitiseringen. Det er derfor altafgørende, at STS-kriterierne er klare, for at eksponeringsleverende og organiserende institutter skal vælge at anvende STS-rammen og eksponere sig selv for den sanktionsordning, der bringes i anvendelse ved manglende opfyldelse af kriterierne. Efter ECB's opfattelse er de fleste af kriterierne tilstrækkeligt klare. Der er dog behov for at specificere flere af dem yderligere for at sikre retssikkerhed og effektivitet for dem, der skal fortolke og anvende dem ⁽³⁾. ECB foreslår derfor, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) gives mandat til at udvikle reguleringsmæssige tekniske standarder i tæt samarbejde med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), i de tilfælde, hvor yderligere præcisering er nødvendig ⁽⁴⁾. Det vil ganske vist medføre, at fristen for den fulde gennemførelse af forslaget til forordning om securitiseringer forlænges, men dette vil blive opvejet af de fordele, der vil blive opnået i form af mindre byrder og større retssikkerhed for alle de involverede parter.
- 5.2 En sund kvalitet af aktiverne er afgørende for STS-rammen og understøtter kapitalkravene for STS-securitiseringer. Misligholdte lån, der er blevet omlagt mere end tre år før, de indgår i en STS-securitisering, kan således være tilladt. Men lempelser ud over denne tærskel, f.eks. i overensstemmelse med i Rådets kompromis ⁽⁵⁾, vil kræve, at der foretages en rekalkulering af de kapitalkrav, der er fastsat i det nuværende forslag, hvis STS-rammens tilsynsmæssige karakter skal bevares.
- 5.3 ABCP-programmer har potentiale til at støtte finansieringen af realøkonomien. En gunstigere behandling med hensyn til kapitalkrav bør dog begrænses til ABCP-programmer uden løbetidsmismatch mellem de underliggende aktiver og gældsbrevsforpligtelserne. ECB henstiller derfor, at der fastsættes en tidsgrænse på et år og ikke tre år, eller som det foreslås i Rådets kompromis op til seks år ⁽⁶⁾, som en øverste grænse for restløbetid for de underliggende aktiver i STS ABCP-programmer, hvilket de fleste ABCP-programmer vil kunne overholde eller tilpasses til, da omkring halvdelen af alle de underliggende aktiver i de eksisterende europæiske ABCP-programmer vurderes at have en restløbetid på mindre end et år og for størstedelen består af tilgodehavender fra salg. Set ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv medfører løbetidsmismatch i en situation, hvor det organiserende institut er i misligholdelse, at investorerne eksponeres for risikoforlængelse og potentielle tab, og de organiserende institutter for likviditetspres eller endog tab, hvis investorerne ikke længere refinansierer kortfristede papirer i perioder med markedsstyrrelser. Endelig vil en lempelig øvre grænse for løbetid kunne give anledning til uønskede muligheder for regelarbetrage mellem traditionelle STS-securitiseringer og STS ABCP-programmer og set ud fra et politisk aspekt påvirke tidsbegrænsede bil- og forbrugslån på markedet for asset-backed securities.

⁽¹⁾ Jf. ændringsforslag 28, hvor der foreslås indsat en ny artikel 5, stk. 2b.

⁽²⁾ Jf. ændringsforslag 18 vedrørende artikel 5, stk. 1, litra a).

⁽³⁾ Jf. f.eks. de krav til ekspertise, som, for så vidt angår traditionelle securitiseringer, er fastsat i artikel 8, stk. 6 og artikel 9, stk. 6 for eksponeringsleverende institutter og administrationselskaber, og, for så vidt angår ABCP-programmer, i artikel 12, stk. 5, og artikel 13, stk. 7, litra c), for sælgere og organiserende institutter.

⁽⁴⁾ Jf. ændringsforslag 61, hvor der foreslås indsat en ny artikel 14a.

⁽⁵⁾ I Rådets kompromis (2015/0226 (COD), 14537/15) er det i henhold til artikel 8, stk. 7, litra a), nr. i), tilladt at medtage misligholdte lån i STS-securitiseringer, der er blevet omlagt et år før, de medtages. Dette er i strid med den tidsfrist på tre år, som er fastsat i artikel 8, stk. 7, litra a), i forslaget til forordning om securitiseringer.

⁽⁶⁾ Artikel 12, stk. 2, i forslaget til forordning om securitiseringer tillader aktiver med en restløbetid på op til tre år og indfører en begrænsning på transaktionsniveau i form af en vægtet gennemsnitlig restløbetid på højst to år. I modsætning hertil fastsætter artikel 12, stk. 2, andet afsnit og artikel 13, stk. 1a, i Rådets kompromis (2015/0226 (COD), 14537/15), en vægtet gennemsnitlig restløbetid på programniveau på højst to år, en gennemsnitlig vægtet restløbetid på transaktionsniveau på højst tre et halvt år og en restløbetid for underliggende eksponeringer på højst seks år.

- 5.4 STS-securitiseringer bør opfylde højere gennemsnitsgighedsstandarder end ikke-STs-securitiseringer, da de er omfattet af en gunstigere behandling med hensyn til kapitalkrav, hvilket bl.a. er begrundet med en højere grad af gennemsnitsgighed. Investorrappporter udgør den primære kilde til investeroplysninger, når transaktionen er afsluttet. Forslaget til forordning om securitiseringer bør derfor præcisere, at højere standarder for investorrappporter er obligatoriske for STS-securitiseringer ⁽¹⁾.
- 5.5 Securitiserings, hvor tilbagebetalingen er afhængig af, at sikkerheden realiseres, bør ikke være kvalificerede i henhold til STS-rammen ⁽²⁾. Opfyldelsen af sådanne securitiseringer er stærkt afhængig af, om det vurderes, at der er blevet truffet passende foranstaltninger til imødegåelse af markedsrisiciene. Der kan opstå risici, som strækker sig ud over de forventede stressscenarier, og som gør, at en sådan vurdering ikke holder stik. Kun securitiseringer, hvis tilbagebetaling udelukkende afhænger af skyldnernes vilje og evne til at opfylde deres forpligtelser, bør kunne godkendes i henhold til STS-rammen.

6. STS-attestering, meddelelse og due diligence

- 6.1 ECB glæder sig over, at forslaget til forordning om securitiseringer både kræver, at parterne i securitiseringen i fællesskab selv skal være ansvarlige for, at en securitisering overholder STS-kravene, og at investorerne selv skal udvise due diligence med hensyn til overholdelsen af de gældende STS-krav. Denne grundlæggende mekanisme placerer det primære ansvar for overholdelse af STS-kriterierne på parterne i securitiseringen, som er dem, der har de bedste forudsætninger for at foretage denne vurdering. Den bevirker også, at der ikke udvises en mekanisk tillid til certificeringer fra en tredjepart eller tilsynsmyndighed og sørger for, at alle parter i securitiseringen bevarer incitamentet til at handle med forsigtighed ⁽³⁾.
- 6.2 ECB anerkender de potentielle fordele, som erfarne tredjeparter vil kunne tilbyde på grundlag af deres akkumulerede ekspertise i forbindelse med kontrollen af, om STS-kriterierne er overholdt, navnlig for eksponeringsleverende institutter, som ikke tidligere har foretaget securitiseringer, eller som ikke gør det jævnligt. Tredjeparter bør dog ikke udtrykkeligt tildeles en lovfæstet rolle i STS-attesteringsprocessen i forslaget til forordning om securitiseringer, da det vil svække en af de vigtige søjler i STS-rammen ⁽⁴⁾. For det første vil en sådan lovfæstet rolle, hvorefter tredjeparter kan kontrollere overholdelse af STS-kriterierne, kunne medføre et moral hazard-problem blandt investorerne. Investorerne kunne have færre incitamenter til at udvise en uafhængig due diligence for STS-securitiseringer, da de fejlagtigt kunne sidestille en sådan certificering fra en tredjepart med en tilsynsmæssig godkendelse. I tillæg hertil vil det øge kompleksiteten og lægge en byrde på de offentlige ressourcer, da det vil være nødvendigt at føre separat tilsyn med sådanne tredjeparter. Endvidere vil det også skabe systemiske risici, for hvis en eller flere af de STS-certificeringer, en tredjepart har foretaget, bliver erklæret ugyldige, kan det føre til, at der sættes spørgsmålstejn ved alle de attesteringer, denne har foretaget. Endelig er en sådan reguleret rolle ikke nødvendig for at nå de anerkendte, potentielle fordele, som sådanne tredjeparter vil kunne tilbyde, da de ganske enkelt kan indgå en kontrakt med de eksponeringsleverende og organiserende institutter om at yde dem rådgivning om overholdelse af STS-kriterierne. I stedet mener ECB, at retssikkerheden for parterne i securitiseringen primært bør opnås ved at gøre STS-kriterierne tilstrækkeligt klare ⁽⁵⁾.
- 6.3 STS-meddelelsesprocessen skal sikre større klarhed for investorer ved, at det udtrykkeligt angives i prospektresuméet eller tilsvarende informationsmateriale, om, og i givet fald hvordan STS-kravene er blevet opfyldt. Dette vil understøtte investorerne uafhængige due diligence-processer ⁽⁶⁾.

7. Effektivt samarbejde mellem tilsynsmyndighederne

En konsekvent anvendelse og fortolkning af forslaget til securitiseringsforordning af de forskellige tilsynsførende, navnlig inden for rammerne af STS-securitiseringer, er afgørende for rammens integritet, dens vedtagelse af markedsdeltagerne og følgelig dens overordnede effektivitet. ECB henstiller derfor, at de i artikel 21 omhandlede samarbejdsprocedurer mellem de kompetente myndigheder og EBA, ESMA og EIOPA, forbedres, med henblik på at kunne løse uenigheder mellem to eller flere kompetente myndigheder mere effektivt, særligt i tilfælde hvor en eller flere af dem beslutter, at en securitisering bør miste sin STS-status. Af hensyn til gennemsnitsgighed og konsistens bør ESMA føre et centralt register over alle afhjælpende foranstaltninger, som foretages i forbindelse med securitiseringer, der er omfattet af anvendelsesområdet for forslaget til forordning om securitiseringer.

⁽¹⁾ Jf. ændringsforslag 42, hvor der foreslås indsat en ny artikel 10, stk. 5.

⁽²⁾ I henhold til artikel 8, stk. 9, kan securitiseringer, som i et vist omfang afhænger af salg af sikkerheden for at sikre tilbagebetaling, såsom værdipapirer med underliggende aktiver, hvor sikkerheden er baseret på leasing af motorkøretøjer med restværdi og visse værdipapirer med sikkerhed i erhvervsjendom, være kvalificerede.

⁽³⁾ Jf. det fælles svar fra Bank of England og Den Europæiske Centralbank på Europa-Kommissionens høringsdokument: »En EU-ramme for en enkel, transparent og standardiseret securitisering« af 27. marts 2015.

⁽⁴⁾ Jf. artikel 14, stk. 1, litra a) og artikel 14a i Rådets kompromis, som tillader tredjeparts-attestering i tillæg til, at parterne i securitiseringen selv bekræfter, at kravene er overholdt (2015/0226 (COD), 14537/15).

⁽⁵⁾ Jf. ECB's henstilling i punkt 5.1.

⁽⁶⁾ Jf. ændringsforslag 56, hvor der foreslås indsat en ny artikel 13, stk. 9.

8. Sanktionsordning

En robust ramme for det europæiske securitiseringsmarked kræver en troværdig og afskrækkende ordning til pålæggelse af sanktioner ved overtrædelse af forslaget til forordning om securitiseringer. Der er imidlertid en række aspekter i forslaget til forordning om securitiseringer, som pålægger markedsdeltagerne nye forpligtelser, og som kræver yderligere definition, vejledning og fortolkning af de kompetente myndigheder, de europæiske tilsynsmyndigheder og markedsdeltagerne. Som følge af disse usikkerheder er det vanskeligt at forene pålæggelsen af betydelige administrative og strafferetlige sanktioner på grundlag af objektivet ansvar med det faste princip om retssikkerhed i straffesager eller med det overordnede mål om at tilskynde markedsdeltagerne til at anvende og gennemføre forslaget til forordning om securitiseringer. Disse usikkerheder og sanktioner kunne i realiteten afholde markedsdeltagere fra at anvende den foreslåede ramme for securitisering. ECB henstiller derfor kraftigt, at antallet af forskellige administrative sanktioner reduceres ved at begrænse omfanget af bøder og fjerne medlemsstaternes mulighed for at pålægge strafferetlige sanktioner for overtrædelse af forslaget til forordning om securitiseringer i artikel 19 og kun tillade pålæggelse af sanktioner i tilfælde af uagtsomhed, herunder uagtsom undladelse, frem for på grundlag af objektivet ansvar. Dette vil mindske bekymringerne for, at sanktionerne er uforholdsmæssige. Forslaget om at fjerne artikel 19 vil kun bevirke, at der ikke oprettes en ny ordning baseret på strafferetligt ansvar ved overtrædelse af forslaget til forordning om securitiseringer. Det vil ikke berøre eksisterende, mere generelle nationale, strafferetlige bestemmelser, som parterne i en securitisering allerede er underlagt. Det kunne f.eks. være bestemmelser, der fastsætter et strafferetligt ansvar for svigagtige, skødesløse eller andre uhæderlige aktiviteter fra finansielle institutters side eller fra deres medarbejderes eller direktørers side i henhold til national ret, som naturligvis forbliver i kraft.

9. Sikring af robust tilsyn med tredjelandes STS-securitiseringer

STS-rammen skal være synonym med iagttagelse af forsigtighedshensyn henset til de oprindelige aktiver og den proces, hvorved securitiseringerne struktureres. Dette kræver et effektivt tilsyn for at sikre, at STS-standarderne ikke udvandes over tid. Den finansielle krise har vist, at tilsynsrammer, der udelukkende bygger på, at parterne i en securitisering selv bekræfter, at kravene er overholdt, uden et løbende og strengt tilsyn, er sårbare over for misbrug. I henhold til forslaget til forordning om securitiseringer er det for nærværende tilladt, at aktiver, der ligger til grund for en STS-securitisering, har oprindelse uden for EU, og at det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og/eller securitiseringsenheden med særligt formål (SSPE) befinder sig uden for EU. For nærværende er der dog intet krav om tredjelandes tilsyn med STS-securitiseringer⁽¹⁾. ECB støtter en STS-securitiseringsramme, som er åben for accept af STS-securitiseringer udstedt i tredjelande, såfremt accepten ledsages af et krav om, at det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en i tredjelandet, som er parter i en sådan securitisering, er underlagt en robust tilsynsramme for deres STS-securitiseringsaktiviteter, som efter Europa-Kommissionens vurdering svarer til EU-rammen⁽²⁾.

DEL II: FORSLAG TIL FORORDNING OM ÆNDRING AF KAPITALKRAVSFORORDNINGEN (CRR)

10. Kapitalbehandling af STS-securitiseringer

- 10.1 ECB støtter fuldt ud, at STS-kriterierne indarbejdes i regelsættet vedrørende kapitalkrav for banker gennem den foreslåede ændring af kapitalkravsforordningen, da dette vil styrke den ændrede Basel-securitiseringsramme fra december 2014. STS-kriterierne begrænser de to primære kilder til risici i STS-securitiseringer, nemlig den strukturelle risiko og kreditrisikoen ved aktiverne. Den lavere risikoprofil ved STS-securitiseringer berettiger derfor et forholdsmæssigt lavere kapitalkrav.
- 10.2 Både kalibreringen af kapitalkrav og hierarkiet, der ligger til grund for beregningen af kapitalkrav for STS-securitiseringer, er relevante for, hvor effektivt den nye ramme rammer den rette balance mellem at stimulere securitiseringsmarkedet i EU og bevare securitiseringsrammens tilsynsmæssige karakter. ECB mener, at kalibreringen i artikel 260, 262 og 264, som reducerer kapitalkravene for STS-securitiseringer, er passende under hensyn til disse securitiseringers lavere risikoprofil.
- 10.3 Hvad angår hierarkiet af metoder, er ændringerne i artikel 254, stk. 3, efter ECB's opfattelse et positivt første skridt hen imod en lovgivningsmæssig mere lige behandling af STS-securitiseringer, som er udstedt i forskellige EU-jurisdiktioner. Ifølge ordlyden gives kreditinstitutter reelt tilladelse til at fastsætte en øvre grænse for kapitalkrav i henhold til den eksterne ratingbaserede metode (SEC-ERBA) på det samme niveau, som det, der gælder i henhold til standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA), under forbehold af visse betingelser⁽³⁾. Forslaget

⁽¹⁾ Jf. også begrundelsen til forslaget til forordning om securitiseringer under afsnittet »Tredjelandaspekt«.

⁽²⁾ Jf. ændringsforslag 30 og 75, hvor der foreslås indsat to nye artikler, artikel 6, stk. 2 og artikel 22a.

⁽³⁾ Forslagets artikel 254 giver under forbehold af en efterfølgende tilsynsmæssig godkendelse banker tilladelse til at anvende SEC-SA i stedet for SEC-ERBA, hvis anvendelsen af SEC-ERBA resulterer i et uforholdsmæssigt højt kapitalkrav, der ikke står i forhold til de underliggende aktivers kreditrisiko.

betyder, at der bliver mere lige konkurrencevilkår for securitiseringer udstedt i EU-jurisdiktioner, som er underlagt anvendelsen af en øvre grænse for vurdering af statsgældsinstrumenter og andre restriktive metoder til kreditvurdering, der resulterer i, at kapitalkrav i henhold til SEC-ERBA bliver betydeligt højere end kapitalkrav i henhold til SEC-SA, på trods af, at SEC-SA normalt burde resultere i de højeste kapitalkrav. Forslaget indebærer imidlertid mulighed for regularbitrage, hvis bankerne selektivt anvender SEC-SA's øvre grænse for visse, men ikke alle, godkendte securitiseringer. Samtidig vil ligebehandlingen ikke være effektiv, hvis den øvre grænse er tilladt i visse jurisdiktioner, men ikke i andre som følge af nationale tilsynsmyndigheders skønsbeføjelse til at indrømme eller afslå godkendelse.

- 10.4 ECB henstiller, at det ikke længere skal være tilladt at anvende SEC-ERBA⁽¹⁾ på STS-securitiseringer alene. Dette vil skabe ligebehandling på tværs af STS-securitiseringer udstedt i EU og mellem STS-securitiseringer udstedt i EU og securitiseringer, der ikke er udstedt i EU, men i jurisdiktioner, hvor det ikke er tilladt at anvende eksterne kreditvurderinger og følgelig heller ikke at anvende SEC-ERBA. Samtidig bevares STS-securitiseringsrammens tilsynsmæssige karakter, da STS-securitiseringer har en lavere strukturel risiko og lavere risiko med hensyn til aktivets kvalitet, hvorfor anvendelse af den formelbaserede SEC-SA i stedet for SEC-ERBA kan være berettiget. Endvidere vil en forenkling af STS-hierarkiet fjerne muligheden for regularbitrage⁽²⁾. De kompetente myndigheder bør dog bevare deres skønsbeføjelse til at pålægge kapitalkrav, der er højere end dem, som fremkommer ved anvendelse af SEC-SA på STS-securitiseringer (og på ikke-STs-securitiseringer), hvor det er begrundet i det enkelte tilfælde, f.eks. som følge af resterende strukturelle kompleksiteter eller andre relevante risikofaktorer, som ikke i alle tilfælde er tilstrækkeligt indregnet i den standardiserede metode⁽³⁾. Det skal dog understreges, at ECB's henstilling om ikke længere at tillade anvendelse af SEC-ERBA er betinget af, at der fastholdes høje standarder for aktivkvalitet og selvtestering⁽⁴⁾.

11. Kapitalbehandling af kvalificerede syntetiske securitiseringer

- 11.1 Med forslaget til forordning om ændring af kapitalkravsforordningen indføres der en differentieret kapitalbehandling af foranstillede trancher af syntetiske securitiseringer, der opfylder visse kriterier⁽⁵⁾. Syntetiske securitiseringer kan støtte det overordnede mål med forordningsforslagene, herunder sikre finansiering af realøkonomien. Ud fra et tilsynsmæssigt synspunkt er argumenterne for at reducere kapitalkravet for visse syntetiske securitiseringer dog ikke lige så stærke som for traditionelle STS-securitiseringer. Navnlig er der for nærværende kun adgang til begrænsede data om såvel volumen som opfyldelsen af syntetiske securitiseringer som følge af deres private karakter. ECB anerkender derfor Kommissionens forsigtige tilgang, hvorved særbehandlingen er strengt begrænset til en undergruppe af syntetiske securitiseringsstrukturer.
- 11.2 Endvidere bør forsigtighedsaspektet i rammen for kvalificering af syntetiske strukturer styrkes yderligere ved at udvikle kriterier, der er specifikt tilpasset til syntetiske securitiseringer. Forslaget om at anvende de krav, der gælder for traditionelle STS-securitiseringer, på syntetiske securitiseringer i henhold til artikel 270, litra a), i forslaget til forordning om ændring af kapitalkravsforordningen er i denne forbindelse ikke hensigtsmæssigt som følge af de betydelige forskelle, der er i de strukturelle egenskaber for henholdsvis traditionelle og syntetiske securitiseringer. Samtidig bør indførelsen af specifikke kriterier for syntetiske securitiseringstransaktioner ikke udstrække det snævre anvendelsesområde, som foreslås med artikel 270⁽⁶⁾.

12. Styrkelse af vurderingen af væsentlig risikooverførsel (SRT)

ECB mener, at forslaget til forordning om ændring af kapitalkravsforordningen bør udnyttes som en mulighed for både at præcisere og styrke de nuværende bestemmelser i kapitalkravsforordningen med hensyn til væsentlig risikooverførsel og implicit støtte. For det første bør betingelserne for anerkendelse af en væsentlig risikooverførsel⁽⁷⁾ i artikel 244 og 245 knyttes til betingelserne for implicit støtte i artikel 250, da de vedrører de samme spørgsmål.

⁽¹⁾ Jf. ændringsforslag 103, hvor der foreslås indsat en ny artikel 254a.

⁽²⁾ I henhold til artikel 254 i forslaget til forordning om ændring af kapitalkravsforordningen og Rådets kompromis (2015/0225 (COD), 14536/15) har banker, medmindre tilsynsmyndighederne har sat begrænsninger herfor, tilladelse til selektivt at anvende SEC-SA, dvs. at bankerne kan vælge kun at fastsætte en øvre grænse for de risikovægte, der er resultatet af en anvendelse af SEC-ERBA, for de eksponeringer, hvor det er mere fordelagtigt at anvende SEC-SA end SEC-ERBA. En sådan hierarki-arbitrage vil ikke være tilladt i henhold til ECB's forslag, da der vil være et krav om, at SEC-SA altid skal anvendes, og en eventuel tilsynsmæssig intervention vil kun kunne øge det gældende kapitalkrav.

⁽³⁾ Jf. ændringsforslag 105, hvor der foreslås indsat en ny artikel 258a.

⁽⁴⁾ Jf. punkt 5.2 om aktivkvalitet og 6.2 om attesteringsprocessen.

⁽⁵⁾ Jf. artikel 270.

⁽⁶⁾ I EBA *Report on Synthetic Securitisation* af 18. december 2015 henstilles det bl.a., at der indføres specifikke kriterier for syntetiske securitiseringer, og at anvendelsesområdet for artikel 270 udstrækkes, således at private investorer får mulighed for at handle som godkendte udstedere af kreditafdækning.

⁽⁷⁾ Jf. ændringsforslag 93 og 96 vedrørende artikel 244, stk. 4, litra f), og artikel 245, stk. 4, litra e).

For det andet bør de kvantitative tests med hensyn til væsentlig risikooverførsel, som omhandlet i artikel 244, stk. 2, og artikel 245, stk. 2, tages op til fornyet vurdering af EBA ⁽¹⁾, da de er utilstrækkelige og i visse tilfælde åbner op for regularbitrage.

Hvor ECB foreslår ændringer af forordningsforslaget, vedlægges som bilag ændringsforslag med en begrundelse herfor i et separat teknisk arbejdsdokument. Det tekniske arbejdsdokument findes på engelsk på ECB's websted.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 11. marts 2016.

Mario DRAGHI

Formand for ECB

⁽¹⁾ Jf. ændringsforslag 94 og 97 vedrørende artikel 244, stk. 6, og artikel 245, stk. 6.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

16. juni 2016

(2016/C 219/04)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	amerikanske dollar		1,1174	CAD	canadiske dollar		1,4530
JPY	japanske yen		116,65	HKD	hongkongske dollar		8,6715
DKK	danske kroner		7,4355	NZD	newzealandske dollar		1,5899
GBP	pund sterling		0,79033	SGD	singaporeanske dollar		1,5116
SEK	svenske kroner		9,3915	KRW	sydkoreanske won		1 315,79
CHF	schweiziske franc		1,0812	ZAR	sydafrikanske rand		17,2240
ISK	islandske kroner			CNY	kinesiske renminbi yuan		7,3593
NOK	norske kroner		9,3798	HRK	kroatiske kuna		7,5240
BGN	bulgarske lev		1,9558	IDR	indonesiske rupiah		14 970,82
CZK	tjekkiske koruna		27,067	MYR	malaysiske ringgit		4,5885
HUF	ungarske forint		315,15	PHP	filippinske pesos		51,899
PLN	polske zloty		4,4490	RUB	russiske rubler		73,5915
RON	rumænske leu		4,5390	THB	thailandske bath		39,455
TRY	tyrkiske lira		3,2804	BRL	brasilianske real		3,8943
AUD	australske dollar		1,5212	MXN	mexicanske pesos		21,1845
				INR	indiske rupee		75,2010

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE**af 16. juni 2016****om ændring af bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino**

(2016/C 219/05)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den monetære konvention af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino, særlig artikel 8, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 8 i den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino (herefter »den monetære konvention«) bestemmer, at Republikken San Marino skal gennemføre EU-retsakter vedrørende eurosedler og -mønter, forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, forebyggende foranstaltninger mod svig og forfalskning i forbindelse med kontanter og andre betalingsmidler end kontanter, medaljer og møntefterligninger samt krav om statistiske indberetninger. Disse retsakter og regler er opført i bilaget til den monetære konvention.
- (2) Kommissionen skal hvert år foretage de ændringer i bilaget til den monetære konvention, som nye relevante EU-retsakter og -regler samt ændringer af eksisterende EU-retsakter og -regler tilsiger.
- (3) Der er vedtaget vise nye relevante EU-retsakter og -regler og ændringer til eksisterende retsakter, som skal føjes til bilaget.
- (4) Bilaget til den monetære konvention bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino erstattes af bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Forebyggelse af hvidvaskning af penge	
1	Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49)	1. oktober 2014 ⁽¹⁾
2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2013
3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1)	
4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/20/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 46)	
5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og uøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7)	
6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120) <i>Suppleret ved:</i>	
7	Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger (EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4).	1. september 2013
8	Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indfrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1)	
9	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9)	
10	Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af politisk udsat person og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiell aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang (EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29)	

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
11	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler (EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1)	
12	Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet, (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103)	
13	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39)	1. november 2016 ⁽²⁾
14	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1)	1. oktober 2017 ⁽³⁾
15	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)	1. oktober 2017 ⁽³⁾
	Forebyggelse af svig og falskmøntneri	
16	Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter (EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1)	1. september 2013
17	Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6) Ændret ved:	1. september 2013
18	Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1)	
19	Rådets afgørelse 2001/887/RIA af 6. december 2001 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (EFT L 329 af 14.12.2001, s. 1)	1. september 2013
20	Rådets beslutning 2003/861/EF af 8. december 2003 om analyse og samarbejde vedrørende falske euromønter (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 44)	1. september 2013
21	Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1) Ændret ved:	1. september 2013
22	Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5)	
23	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1)	1. juli 2016 ⁽²⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Regler om eurosedler og -mønter	
24	Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4)	1. september 2013
25	Rådets konklusioner af 23. november 1998 og 5. november 2002 om mønter til samlerbrug	1. september 2013
26	Rådets konklusioner af 10. maj 1999 om kvalitetsstyringssystemet for euromønter	1. september 2013
27	Meddelelse fra Kommissionen 2001/C-318/03 af 22. oktober 2001 om ophavsretlig beskyttelse af designet på euromønternes fælles side (KOM(2001) 600 endelig) (EFT C 318 af 13.11.2001, s. 3)	1. september 2013
28	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2003/5 af 20. marts 2003 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 78 af 25.3.2003, s. 20) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2013
29	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/11 af 19. april 2013 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 43)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
30	Kommissionens henstilling 2009/23/EF af 19. december 2008 om fælles retningslinjer for de nationale sider og udstedelsen af euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (K(2008) 8625) (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 52)	1. september 2013
31	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/14 af 16. september 2010 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (EUT L 267 af 9.10.2010, s. 1) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2013
32	Den Europæiske Centralbanks beslutning ECB/2012/19 af 7. september 2012 om ændring af afgørelse ECB/2010/14 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (2012/507/EU) (EUT L 253 af 20.9.2012, s. 19)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
33	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (EUT L 339 af 22.12.2010, s. 1)	1. september 2013
34	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1214/2011 af 16. november 2011 om erhvervsmæssig grænseoverskridende landevejstransport af eurokontanter mellem medlemsstaterne i euroområdet (EUT L 316 af 29.11.2011, s. 1)	1. oktober 2014 ⁽¹⁾
35	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 651/2012 af 4. juli 2012 om udstedelse af euromønter (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 135)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
36	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2013/10 af 19. april 2013 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (2013/211/EU) (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 37)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
37	Rådets forordning (EU) nr. 729/2014 af 24. juni 2014 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (omarbejdning), EUT L 194 af 2.7.2014, s. 1	1. oktober 2013

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Lovgivning om bank- og finanssektoren	
38	Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2016
39	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28)	
40	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringselskaber (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16)	
41	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1)	
42	Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 om de forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter, der påhviler de i en medlemsstat etablerede filialer af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter med hjemsted uden for denne medlemsstat (EFT L 44 af 16.2.1989, s. 40)	1. september 2018
43	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22)	1. september 2018
44	Kommissionens henstilling 97/489/EF af 30. juli 1997 om transaktioner med elektroniske betalingsmidler, især forholdet mellem udsteder og indehaver (EFT L 208 af 2.8.1997, s. 52)	1. september 2018
45	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2018
46	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)	
47	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
48	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1)	1. september 2018
49	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)	
50	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2018
51	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
52	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2018
53	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)	
54	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
55	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2018
56	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)	
57	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/25/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EUT L 81 af 20.3.2008, s. 40)	

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
58	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	
59	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 113)	
60	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)	
61	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2018
62	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 60)	
63	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1)	
64	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/10/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 33)	
65	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	
	<i>Suppleret ved:</i>	
66	Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigthed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1)	1. september 2018

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
67	Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26)	1. september 2018
68	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2016
69	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97)	
70	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).	1. september 2017 ⁽³⁾
71	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2018
72	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22)	1. september 2018 ⁽¹⁾
73	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2016
74	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).	1. september 2017 ⁽³⁾
75	Rådets forordning (EU) nr. 1096/2010 af 17. november 2010 om overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's funktionsmåde (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 162)	1. september 2016
76	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1)	1. september 2016
77	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12)	1. september 2016

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	<i>Ændret ved:</i>	
78	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1022/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) for så vidt angår overdragelsen af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 5)	1. september 2018 ⁽³⁾
79	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbruger-kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34)	
80	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
81	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84)	1. september 2016
	<i>Ændret ved:</i>	
82	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).	
83	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 716/2009/EF (EUT L 105 af 8.4.2014, s. 1).	
84	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed) (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 1).	
85	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	1. september 2016
	<i>Ændret ved:</i>	
86	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).	1. september 2017 ⁽³⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
87	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).	31. december 2020 ⁽³⁾
88	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22) <i>Ændret ved:</i>	1. april 2018 ⁽²⁾
89	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 248/2014 af 26. februar 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 for så vidt angår omstillingen til EU-dækkende kreditoverførsler og direkte debiteringer (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 1)	
90	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1) <i>Ændret ved:</i>	30. september 2019 ⁽³⁾
91	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).	
92	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1002/2013 af 12. juli 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår oversigten over undtagne enheder (EUT L 279 af 19.10.2013, s. 2)	
93	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
94	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).	
95	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73) <i>Suppleret ved:</i>	
96	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1247/2012 af 19. december 2012 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formatet for og hyppigheden af handelsindberetninger til transaktionsregistre i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 352 af 21.12.2012, s. 20)	
97	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1248/2012 af 19. december 2012 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende formatet for ansøgninger om registrering af transaktionsregistre i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 352 af 21.12.2012, s. 30)	

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
98	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1249/2012 af 19. december 2012 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formatet for de optegnelser, der skal opbevares af centrale modparter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 352 af 21.12.2012, s. 32)	
99	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 148/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de minimumsoplysninger, der skal indberettes til transaktionsregistre (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 1)	
100	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en handelsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11)	
101	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 150/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de oplysninger, som transaktionsregistre skal afgive ved ansøgning om registrering (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 25)	
102	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 151/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de data, som transaktionsregistre skal offentliggøre og give adgang til, og operationelle standarder for aggregering, sammenligning og adgang til data (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 33)	
103	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 152/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalkrav til CCP'er (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 37)	
104	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 153/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for centrale modparter (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 41)	
105	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 876/2013 af 28. maj 2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kollegier for centrale modparter (EUT L 244 af 13.9.2013, s. 19)	
106	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1003/2013 af 12. juli 2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår gebyrer, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) pålægger transaktionsregistre (EUT L 279 af 19.10.2013, s. 4)	
107	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 285/2014 af 13. februar 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om aftalers direkte, væsentlige og forudselige virkninger i Unionen og for at forhindre omgåelse af regler og forpligtelser (EUT L 85 af 21.3.2014, s. 1)	

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
108	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 667/2014 af 13. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår procedureregler for sanktioner, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed pålægger transaktionsregistre, herunder bestemmelser om retten til forsvar og midlertidige bestemmelser (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 31)	
109	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 484/2014 af 12. maj 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår den hypotetiske kapital for en central modpart i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 138 af 13.5.2014, s. 57)	
110	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/880 af 4. juni 2015 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 143 af 9.6.2015, s. 7).	
111	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2017 ⁽¹⁾
112	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/62 af 10. oktober 2014 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgraden (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 37) <i>Suppleret ved:</i>	
113	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1423/2013 af 20. december 2013 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for offentliggørelse af kapitalgrundlagskravene til institutter i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 355 af 31.12.2013, s. 60)	1. september 2017 ⁽²⁾
114	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 183/2014 af 20. december 2013 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere beregningen af specifikke og generelle kreditrisikojusteringer (EUT L 57 af 27.2.2014, s. 3)	1. september 2017 ⁽²⁾
115	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 241/2014 af 7. januar 2014 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutter (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 8) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2017 ⁽²⁾
116	1) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/488 af 4. september 2014 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 for så vidt angår kapitalgrundlagskrav for selskaber baseret på faste omkostninger (EUT L 78 af 24.3.2015, s. 1)	1. september 2017 ⁽³⁾
117	2) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/850 af 30. januar 2015 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutter (EUT L 135 af 2.6.2015, s. 1)	1. september 2017 ⁽³⁾
118	3) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/923 af 11. marts 2015 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutter (EUT L 150 af 17.6.2015, s. 1)	1. september 2017 ⁽³⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
119	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 342/2014 af 21. januar 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for anvendelse af beregningsmetoderne for kapitalkrav i finansielle konglomerater (EUT L 100 af 3.4.2014, s. 1)	1. september 2017 ⁽²⁾
120	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 523/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for fastsættelsen af, hvad der udgør en snæver sammenhæng mellem værdien af et instituts dækkede obligationer og værdien af instituttets aktiver (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 4)	1. september 2017 ⁽²⁾
121	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 525/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer begrebet marked (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 15)	1. september 2017 ⁽²⁾
122	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 526/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende fastlæggelsen af et tilnærmet spænd og et begrænset antal mindre porteføljer i relation til kreditværdijusteringsrisiko (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 17)	1. september 2017 ⁽²⁾
123	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 528/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende andre risici end deltariisiko ved optioner i den standardiserede markedsrisikometode (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 29)	1. september 2017 ⁽²⁾
124	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 529/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af den interne ratingbaserede metode og den avancerede målemetode (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 36)	1. september 2017 ⁽²⁾
125	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 625/2014 af 13. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende præciseringen af kravene til investorinstitutter, organiserende institutter, oprindelige långivere og eksponeringsleverende institutter i forbindelse med eksponeringer mod overført kreditrisiko (EUT L 174 af 13.6.2014, s. 16)	1. september 2017 ⁽²⁾
126	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1)	1. september 2017 ⁽²⁾
127	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 602/2014 af 4. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fremme af en ensartet tilsynspraksis med hensyn til gennemførelsen af supplerende risikovægte i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 166 af 5.6.2014, s. 22)	1. september 2017 ⁽²⁾
128	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2014 af 4. september 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for relevante tilstrækkeligt diversificerede indeks i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 265 af 5.9.2014, s. 3)	1. september 2017 ⁽³⁾
129	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1030/2014 af 29. september 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende de ensartede formater og datoen for offentliggørelse af de talværdier, der anvendes til at identificere globale systemisk vigtige institutter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 284 af 30.9.2014, s. 14)	1. september 2017 ⁽³⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
130	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1187/2014 af 2. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med transaktioner med underliggende aktiver (EUT L 324 af 7.11.2014, s. 1)	1. september 2017 ⁽³⁾
131	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1)	1. september 2017 ⁽³⁾
132	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/79 af 18. december 2014 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, hvad angår aktivbehæftelser, den enkelte datapunktmodel og valideringsregler (EUT L 14 af 21.1.2015, s. 1)	1. september 2017 ⁽³⁾
133	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/585 af 18. december 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af margenrisikoperioder (EUT L 98 af 15.4.2015, s. 1)	1. september 2017 ⁽³⁾
134	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/227 af 9. januar 2015 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 48 af 20.2.2015, s. 1)	1. september 2017 ⁽³⁾
135	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/233 af 13. februar 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende valutaer, for hvilke centralbankens kriterier for godkendelse af sikkerhedsstillelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 er defineret særdeles snævert (EUT L 39 af 14.2.2015, s. 11)	1. september 2017 ⁽³⁾
136	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/880 af 4. juni 2015 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 143 af 9.6.2015, s. 7).	1. oktober 2017 ⁽³⁾
137	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338) <i>Ændret ved:</i>	1. september 2017 ⁽¹⁾
138	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190) <i>Suppleret ved:</i>	1. september 2018 ⁽³⁾
139	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutters risikoprofil (EUT L 167 af 6.6.2014, s. 30)	1. september 2017 ⁽²⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
140	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 524/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de oplysninger, de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet meddeler hinanden (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 6).	1. september 2017 ⁽²⁾
141	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 527/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de kategorier af instrumenter, der i tilstrækkelig grad afspejler et instituts kreditkvalitet som en going concern, og som egner sig til at blive anvendt for så vidt angår variabel løn (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 21)	1. september 2017 ⁽²⁾
142	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 530/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af væsentlige eksponeringer og tærskler for interne metoder vedrørende specifik risiko i handelsbeholdningen (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 50)	1. september 2017 ⁽²⁾
143	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1152/2014 af 4. juni 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende identifikationen af den geografiske beliggenhed af de relevante krediteksponeringer med henblik på beregning af institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffersatser (EUT L 309 af 30.10.2014, s. 5)	1. september 2017 ⁽³⁾
144	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 620/2014 af 4. juni 2014 om fastsættelse af gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 172 af 12.6.2014, s. 1)	1. september 2017 ⁽²⁾
145	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 650/2014 af 4. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formatet, strukturen, indholdsfortegnelsen og den årlige offentliggørelsesdato for de oplysninger, der skal meddeles af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 185 af 25.6.2014, s. 1)	1. september 2017 ⁽²⁾
146	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 af 23. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 188 af 27.6.2014, s. 19)	1. september 2017 ⁽²⁾
147	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1222/2014 af 8. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende den metode, der skal anvendes til identifikation af globale systemisk vigtige institutter og til fastlæggelse af underkategorier af globale systemisk vigtige institutter (EUT L 330 af 15.11.2014, s. 27)	1. september 2017 ⁽³⁾
148	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (omarbejdet) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149)	1. september 2016 ⁽²⁾
149	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	1. september 2018 ⁽²⁾

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	<i>Suppleret ved:</i>	
150	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til de nationale finansierungsordninger (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 44)	1. september 2018 ⁽³⁾
151	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349)	31. december 2020 ⁽³⁾
152	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).	31. december 2020 ⁽³⁾
	Lovgivning om indsamling af statistiske oplysninger	
153	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/24 af 25. juli 2013 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (EUT L 2 af 7.1.2014, s. 34)	1. september 2016 ⁽²⁾
154	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (omarbejdet), (ECB/2013/33), (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1)	1. september 2016 ⁽²⁾
	<i>Ændret ved:</i>	
155	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1375/2014 af 10. december 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1071/2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (ECB/2014/51) (EUT L 366 af 20.12.2014, s. 77).	
156	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1072/2013 af 24. september 2013 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (omarbejdet) (ECB/2013/34) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 51)	1. september 2016 ⁽²⁾
	<i>Ændret ved:</i>	
157	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 756/2014 af 8. juli 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2014/30) (EUT L 205 af 12.7.2014, s. 14)	
158	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/15 af 4. april 2014 om monetær og finansiel statistik (omarbejdet) (EUT L 340 af 26.11.2014, s. 1).	1. september 2016 ⁽²⁾
	<i>Ændret ved:</i>	
159	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/43 af 6. november 2014 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiel statistik (EUT L 93 af 9.4.2015, s. 82)	

⁽¹⁾ Det Blandede Udvalg 2013 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære konvention af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽²⁾ Det Blandede Udvalg 2014 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære konvention af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽³⁾ Det Blandede Udvalg 2015 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære konvention af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter, referencesatser og kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder for de 28 medlemsstater pr. 1. juli 2016

(Offentliggjort i overensstemmelse med artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1))

(2016/C 219/06)

Basissatser beregnet i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6). Afhængig af brugen af referencesatsen skal margenerne som defineret i denne meddelelse stadigvæk lægges til. For kalkulationsrenten betyder det, at der skal lægges en margen på 100 basispoint til. Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 foreskriver, at medmindre andet er fastlagt i en specifik beslutning, vil tilbagebetalingsrenten også blive beregnet ved at lægge 100 basispoint til basissatsen.

De ændrede satser er angivet med fed skrift.

De tidligere satser er offentliggjort i EUT C 176 af 18.5.2016, s. 3.

Fra	Til	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	UK
1.7.2016	...	-0,01	-0,01	0,79	-0,01	0,46	-0,01	0,30	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	1,18	1,08	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	1,83	-0,01	1,18	-0,31	-0,01	-0,01	1,04
1.6.2016	30.6.2016	-0,01	-0,01	1,00	-0,01	0,46	-0,01	0,30	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	1,18	1,37	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	1,83	-0,01	1,40	-0,26	-0,01	-0,01	1,04
1.5.2016	31.5.2016	0,01	0,01	1,00	0,01	0,46	0,01	0,30	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	1,50	1,37	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	1,83	0,01	1,40	-0,26	0,01	0,01	1,04
1.4.2016	30.4.2016	0,03	0,03	1,19	0,03	0,46	0,03	0,30	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	1,50	1,37	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	1,83	0,03	1,40	-0,22	0,03	0,03	1,04
1.3.2016	31.3.2016	0,06	0,06	1,63	0,06	0,46	0,06	0,30	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	1,92	1,37	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	1,83	0,06	1,65	-0,22	0,06	0,06	1,04
1.2.2016	29.2.2016	0,09	0,09	1,63	0,09	0,46	0,09	0,36	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	1,92	1,37	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	1,83	0,09	1,65	-0,22	0,09	0,09	1,04
1.1.2016	31.1.2016	0,12	0,12	1,63	0,12	0,46	0,12	0,36	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	1,92	1,37	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	1,83	0,12	1,65	-0,22	0,12	0,12	1,04

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag M.8079 — RPC Group/British Polythene Industries)

Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2016/C 219/07)

1. Den 9. juni 2016 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved RPC Group PLC (»RPC«, Det Forenede Kongerige) gennem et offentligt overtagelsestilbud fremsat den 9. juni 2016 erhverver kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele British Polythene Industries PLC (»BPI«, Det Forenede Kongerige).
 2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:
 - RPC: har hovedsæde i Det Forenede Kongerige og er aktiv inden for design og udvikling af hårde plastprodukter til bl.a. emballagesektoren. Virksomheden har 24 design- og udviklingscentre, 113 produktionsanlæg i 28 lande og over 18 000 medarbejdere, og den fremstiller en bred vifte standard- og specialemballager til fødevarer-, non-food-, forbrugs- og industrisektoren. RPC fremstiller ikke produkter af fleksibel plast,
 - BPI: har hovedsæde i Det Forenede Kongerige og fremstiller og udbyder en række fleksible plastprodukter, herunder plastfolie, poser og sække af polyetylen til emballage og andre formål, til et stort antal kunder. BPI genbruger endvidere polyetylenaffald.
 3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Europa-Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
 4. Europa-Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.
- Alle bemærkninger skal være Europa-Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer M.8079 — RPC Group/British Polythene Industries sendes til Europa-Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag M.7946 — PAI/Nestlé/Froneri)
(EØS-relevant tekst)
(2016/C 219/08)

1. Den 10. juni 2016 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved PAI Partners SAS (»PAI«, Frankrig) og Nestlé SA (»Nestlé«, Schweiz) gennem opkøb af aktier og tilførsel af aktiver, erhverver fælles kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 4, over et nystiftet joint venture (»Froneri«, Det Forenede Kongerige).
2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:
 - PAI: private equity-investor, der beskæftiger sig med en bred vifte af industrier i hele EØS. Dens porteføljeselskab R&R er en engelsk fabrikant af industriel konsumis, som er aktiv i en række EØS-lande
 - Nestlé: er aktiv inden for produktion, markedsføring og salg af en bred vifte af føde- og drikkevarer, herunder konsumis, i hele EØS.
 - Froneri: omfatter hele R&R's konsumisvirksomhed, som hovedsagelig er aktiv i Europa, Sydafrika og Australien og Nestlés konsumisvirksomheder i Europa, Mellemøsten og Nordafrika samt i visse andre geografiske områder, herunder Filippinerne, Brasilien og Argentina. Det foreslås, at Nestlé også overfører sine forretninger inden for frosne fødevarer (men ikke frosne pizzaer) i en række europæiske lande og inden for nedkølede mejerivarer i Filippinerne til det nystiftede joint venture.
3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Europa-Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.
4. Europa-Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til det planlagte opkøb.

Alle bemærkninger skal være Europa-Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkninger kan med angivelse af sagsnummer M.7946 — PAI/Nestlé/Froneri sendes til Europa-Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA